

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 111/2025
25.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Ђурица, председника већа, Јасминке Обућина, Јасмине Стаменковић, Владиславе Милићевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Дивна Поповић, адвокат у ..., против тужених ББ из ... и Предузеће за производњу, трговину и услуге „Жеки – 021“ доо Каћ, које заступа Божидар Бороња, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4995/23 од 03.10.2024. године, у седници одржаној дана 25.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4995/23 од 03.10.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4995/23 од 03.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Новом Саду П 738/2022 од 06.06.2023. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди ништавост споразума о вансудском поравнању закљученог 24.07.2020. године између тужиоца АА из ... и тужених ББ из ... и ДОО „Жеки 201“ из Каћа, што су тужени дужни признати под претњом извршења. Обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 275.050,00 динара, у року од 8 дана по пријему пресуде.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 4995/23 од 03.10.2024. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Привредног суда у Новом Саду П 738/2022 од 06.06.2023. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено, преко пуномоћника адвоката, уложио ревизију због погрешне примене материјалног права. Позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку предложио је да се ревизија сматра изузетно дозвољеном.

Одговор на посебну ревизију није дат.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), а у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса односно правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите јесте поништај вансудског поравнања закљученог између парничних странака којим је, у члану 1. констатовано да по основу пресуде Привредног суда у Новом Саду П 1249/18 од 05.07.2019. године која је делимично преиначена пресудом Привредног апелационог суда Пж 5666/19 од 27.05.2020. године, и закључка јавног извршитеља Вујадина Масникосе број Ии 177/2019 од 30.06.2020. године постоје неизмирена дуговања дужника ББ према повериоцу АА у износу од 650.500,00 динара са затезном каматом од 31.12.2005. године до исплате и 1.796.666,66 динара са затезном каматом од 31.12.2006. године до исплате, што обрачунато на дан 24.07.2020. године износи 7.270.126,77 динара. Наведено је да је АА (овде тужилац) сагласан да се наведени дуг ББ умањи за: износ од 315.558,00 динара по основу солидарног дуга са ДОО „Собољ“ у стечају, износ од 728.391,50 динара према ББ, износ од 1.519.203,47 динара према ЈП „Спортски пословни центар Војводина“ и износ од 480.000,00 динара према ДОО „Жеки 021“, што износи 3.043.152,97 динара. У члану 2. је констатовано да је ББ предао АА преостали износ дуга од 4.226.973,80 динара и на тај начин у целости измирио дуговање, да међу њима више нема потраживања по било ком основу те да изјављују да се у поступку пред Привредним судом у Новом Саду П 1249/18 одричу права на ванредне правне лекове и обавезују да обуставе све парничне и извршне поступке. Истог дана када је сачињено поравнање, у спис парничног поступка П 1249/2018 дана 24.07.2020. године који је вођен по тужби Собољ доо у стечају и АА из ... против Жеки 021 доо и ББ из ..., достављен је и потписан од стране АА и ББ којим обавештавају суд да су све своје међусобне односе решили вансудским путем, да између њих не постоји неисплаћено потраживање по било ком основу, те да се одричу права на коришћење ванредних правних лекова. Пресуда која се побија ревизијом заснована је на одредби члана 1089. став 1. члана 1090. став 1, члана 1092. и члана 1098. Закона о облигационим односима, те одредби члана 103. и 109. истог прописа.

Тужилац у посебној ревизији не указује на разлоге због којих би његова ревизија, у конкретном случају, била изузетно дозвољена, нити је уз ревизију доставио пресуде из којих би произашао закључак о различитом одлучивању судова у истој правној ситуацији будући да правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања. Указивање ревидента на погрешну

примену материјалног права није од утицаја будући да за дозвољеност ревизије као посебне није од значаја свака, евентуална, погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај.

Стога је, применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку Врховни суд одлучио као у ставу првом.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да она није дозвољена. Наиме, одредбом члана 485. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је вредност предмета спора испод цензуса прописаног цитираном законском одредбом, произилази да је недозвољена у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, па је Врховни суд применом одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом.

**Председник већа – судија
Татјана Ђурица,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић